

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EUROPSKI SUD ZA LJUDSKA PRAVA

PRVI ODJEL

ODLUKA

Zahtjevi br. 36578/22 i 38154/22
Jozo BAZINA protiv Hrvatske
i Ivica MEDAK protiv Hrvatske

Europski sud za ljudska prava (Prvi odjel), zasjedajući 18. lipnja 2026. u odboru u sastavu:

Artūrs Kučs, *predsjednik*,

Davor Derenčinović,

Anna Adamska-Gallant, *suci*,

i Liv Tigerstedt, *zamjenica tajnika odjela*,
uzimajući u obzir:

zahtjeve (br. 36578/22 i 38154/22) protiv Republike Hrvatske koje su podnositelji zahtjeva navedeni u priloženoj tablici („podnositelji zahtjeva”) podnijeli Sudu na temelju članka 34. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda („Konvencija”) na datume navedene u priloženoj tablici,

odluku da se Vladu Republike Hrvatske („Vlada”), koju je zastupala njezina zastupnica, gđa Š. Stažnik, obavijesti o prigovoru koji se odnosi na poštenost kaznenog postupka, a da se ostatak zahtjeva proglasi nedopuštenim, očitovanja stranaka,
nakon vijećanja odlučuje kako slijedi:

PREDMET SPORA

1. Predmet se odnosi na poštenost kaznenog postupka protiv podnositelja zahtjeva, koji su osuđeni zbog željezničke nesreće sa smrtnim ishodom.

2. Dana 24. srpnja 2009. vlak na putu iz Zagreba u Split iskočio je iz tračnica, što je dovelo do teške nesreće u kojoj je šest putnika smrtno stradalo, a veliki broj ih je ozlijeđen.

3. Nakon istrage pokrenut je kazneni postupak protiv više osoba, među ostalim i podnositelja zahtjeva.

4. Domaći sudovi utvrdili su uzrok nesreće na temelju multidisciplinarnog vještačenja koje je proveo Centar za forenzična ispitivanja, istraživanja i

vještačenja „Ivan Vučetić” Ministarstva unutarnjih poslova („Centar”), koje je određeno tijekom istrage i nadopunjeno više puta tijekom raspravnog stadija postupka. Vještaci su utvrdili da je do nesreće došlo jer su željezničke tračnice tretirane retardantom neposredno prije prolaska vlaka, zbog čega vlak nije mogao kočiti na skliskim tračnicama, pa je iskočio iz tračnica velikom brzinom dok se kretao nizbrdo. Domaći sudovi nadalje su naglasili da su i druga dva vlaka koja su prolazila istim tračnicama ubrzo nakon tragičnog događaja imala poteškoća: jedna lokomotiva nije mogla zakočiti i također je iskočila iz tračnica, dok je drugi vlak (koji je vozio u suprotnom smjeru) proklizao i nije se mogao kretati uzbrdo, a tračnice su također bile tretirane retardantom. Sudovi su napomenuli i da je to bio prvi put da je dotični retardant korišten u Hrvatskoj.

5. Presudom Županijskog suda u Splitu od 3. svibnja 2013. podnositelji zahtjeva proglašeni su krivima za teško kazneno djelo protiv opće sigurnosti zbog „nesvjesnog nehaja” i izrečene su im kazne zatvora u trajanju od tri odnosno četiri godine. Svi ostali optuženici oslobođeni su optužbi.

6. Dana 22. siječnja 2019. Vrhovni sud potvrdio je osudu podnositelja zahtjeva u žalbenom postupku, a 29. ožujka 2022. Ustavni sud odbio je ustavnu tužbu koju su podnijeli. Podnositelji zahtjeva tu su odluku primili 13. odnosno 15. travnja 2022.

7. Pozivajući se na članak 6. Konvencije, podnositelji zahtjeva pred Sudom su prigovorili nepoštenosti postupka koji se protiv njih vodio. Točnije, prigovorili su jer navodno nisu imali mogućnost djelotvorno osporavati vještačenje Centra i jer su domaći sudovi odbili ispitati brojne dokaze koje su predložili i odrediti još jedno multidisciplinarno vještačenje.

OCJENA SUDA

8. Uzimajući u obzir sličan predmet spora podnesenih zahtjeva, Sud smatra prikladnim ispitati ih zajedno u jednoj odluci.

9. Prema dobro utvrđenoj sudskoj praksi Suda, imenovanje vještaka relevantno je za ocjenu je li poštovano načelo jednakosti stranaka u postupku (vidi *Gaggl protiv Austrije*, br. 63950/19, stavak 49., 8. studenoga 2022.). Opća načela o jednakosti stranaka u kaznenom postupku sažeta su u predmetu *Khodorkovskiy i Lebedev protiv Rusije* (br. 11082/06 i 13772/05, stavak 574., 25. srpnja 2013., i ondje navedenim predmetima).

10. U ovom predmetu podnositelji zahtjeva prigovorili su da je jedino vještačenje određeno u postupku proveo Centar, koji je dio Ministarstva unutarnjih poslova, te da nisu mogli djelotvorno osporavati njegove zaključke. Raspravni sud ujedno je odbio odrediti još jedno multidisciplinarno vještačenje u predmetu i provesti brojne dokaze koje su predložili podnositelji.

11. Sud ponavlja da sama činjenica da je vještake čiji su nalazi i mišljenja korišteni u postupku angažirala jedna od stranaka (optuženici ili tužitelji) nije

dovoljna da taj postupak bude nepošten. Iako ta činjenica može izazvati zabrinutost oko neutralnosti tih vještaka, ono što je odlučno položaj je vještaka tijekom cijelog postupka, način na koji su obavljali svoje funkcije i način na koji su suci ocijenili mišljenje vještaka te mogu li se sumnje izazvane dojmom smatrati objektivno opravdanim (vidi *Poletan i Azirovik protiv Bivše Jugoslavenske Republike Makedonije*, br. 26711/07 i dva druga zahtjeva, stavci 94. i 98., 12. svibnja 2016.).

12. S tim u vezi Sud primjećuje da su podnositelji zahtjeva tijekom cijelog postupka postavljali brojna pitanja i iznosili prigovore u vezi s vještačenjem, koje su sve preispitali i na njih opširno odgovorili vještaci Centra, koji su zatim u više navrata dopunili svoje mišljenje. Podnositelji zahtjeva mogli su i izravno postavljati pitanja vještacima na ročištima pred raspravnim sudom, a pritom su koristili pomoć dvaju vještaka po vlastitom izboru (usporedi nasuprot tome *Avagyan protiv Armenije*, br. 1837/10, stavci 46. – 47., 22. studenoga 2018.). Nadalje, mogli su i izraziti svoje sumnje u neovisnost i nepristranost Centra pred raspravnim sudom (vidi, nasuprot tome, *Danilov protiv Rusije*, br. 88/05, stavci 111. i 120., 1. prosinca 2020.). Domaći sudovi ispitali su nalaz i mišljenje Centra, vjerodostojnost vještaka, autentičnost materijala i metode koje su koristili za izradu nalaza i mišljenja te su detaljno objasnili zašto ne sumnjaju u objektivnost i kvalitetu vještačenja i njegovih zaključaka.

13. U takvim okolnostima ne može se zaključiti da podnositeljima zahtjeva nije pružena mogućnost, kako je propisano člankom 6. Konvencije, da djelotvorno osporavaju vještačenje Centra tijekom kaznenog postupka protiv njih. Nadalje, s obzirom na obrazloženja domaćih sudova i elemente koji su mu dostavljeni, Sud ne smatra zabrinutost podnositelja u vezi s neovisnošću i nepristranošću Centra objektivno opravdanom.

14. Kad je riječ o prigovoru podnositelja zahtjeva da je njihovo suđenje bilo nepošteno jer je raspravni sud odbio prihvatiti dokaze koje su predložili, Sud ponavlja da zahtjev poštenog suđenja ne nameće obvezu raspravnom sudu da odredi vještačenje ili provede bilo koju drugu dokaznu radnju samo zato što je stranka to zatražila. Kad obrana inzistira da sud ispita svjedoka ili izvede druge dokaze (kao što je, primjerice, vještačenje), domaći sudovi trebaju odlučiti je li potrebno ili uputno prihvatiti izvođenje tih dokaznih prijedloga na raspravi. Domaći sud može slobodno, u skladu s uvjetima Konvencije, odbiti pozvati svjedoke koje je predložila obrana, primjerice, jer sud smatra da nije vjerojatno da će njihovi iskazi doprinijeti utvrđivanju istine (vidi gore navedeni predmet *Poletan i Azirovik*, stavak 95., i ondje navedene predmete).

15. U ovom predmetu podnositelji zahtjeva zatražili su da raspravni sud ispita nekoliko svjedoka, pročita određena izvješća i novinske članke te, što je najvažnije, provede još jednu rekonstrukciju događaja i odredi novo multidisciplinarno vještačenje. Tvrdili su da je istraga od samog početka bila usmjerena na korištenje retardanta, a potpuno su zanemareni drugi mogući

uzroci, kao što je neispravan rad vlaka i njegova sustava kočenja, koji se po svemu sudeći pokazao problematičnim i u drugim zemljama. Iako su njihovi prijedlozi bili detaljno obrazloženi, raspravni sud vrlo ih je sažeto odbio kao nevažne za utvrđivanje uzroka nesreće ili usmjerene na utvrđivanje činjenica koje su već utvrđene.

16. Podnositelji zahtjeva sudu su dostavili i nalaz koji je izradilo Sveučilište u Ljubljani o učincima retardanta na sustav kočenja vlaka, u kojem je donesen suprotan zaključak od zaključka vještaka Centra. Sud prima na znanje da je raspravni sud dostavio taj nalaz Centru na pregled, a njegovi su vještaci objasnili zašto ostaju pri svojem zaključku da su zbog retardanta željezničke tračnice bile skliske, zbog čega vlak nije mogao zakočiti (usporedi *C.B. protiv Austrije*, br. 30465/06, stavci 43. – 44., 4. travnja 2013.).

17. Nije zadaća Suda utvrditi jesu li zaključci jednog ili drugog vještačenja bili točni jer o tome treba odlučiti nadležni raspravni sud. Raspravni sud uzeo je u obzir sve relevantne tvrdnje koje su mu iznesene i u dobro obrazloženim odlukama objasnio zašto vještačenje Centra smatra pouzdanim i uvjerljivim.

18. Kad je riječ o pitanju je li odbijanje prihvaćanja preostalih dokaza koje su predložili podnositelji zahtjeva narušilo sveukupnu poštenost postupka, Sud ponavlja da će samo u iznimnim okolnostima zaključiti da je neispitivanje svjedoka bilo nespojivo s člankom 6. Konvencije (vidi *Guliyev protiv Azerbajdžana* (odl.), br. 6383/15, stavak 22., 5. rujna 2023.).

19. U ovom predmetu Sud smatra da je bilo dovoljno potkrjepljujućih dokaza, uključujući iskaze svjedoka te relevantno vještačenje i njegove brojne dopune, te da su podnositelji zahtjeva, uz pomoć odvjetnika i vještaka po njihovom vlastitom izboru, mogli djelotvorno voditi svoju obranu, suočavati se sa svjedocima koji su iskazivali protiv njih i ispitivati ih, neometano se očitovati o inkriminirajućim dokazima i nalazima vještaka te iznijeti svoju verziju događaja domaćim sudovima.

20. Sud posebno primjećuje da je raspravni sud obrazložio da učinci retardanta na sposobnost kočenja vlaka nisu utvrđeni samo vještačenjem Centra već i činjenicom da su i druga dva vlaka imala slične probleme s kočenjem kao vlak koji je sudjelovao u nesreći sa smrtnim ishodom (vidi stavak 4. ove odluke).

21. Uzimajući u obzir gore navedene okolnosti, Sud je uvjeren da je bilo dovoljno uravnotežujućih čimbenika kako bi zaključio da odluka domaćih sudova da ne provedu dokaze koje su predložili podnositelji zahtjeva, a posebice da ne odrede drugo vještačenje, nije narušila ukupnu poštenost postupka (usporedi *Isgandarov protiv Azerbajdžana*, br. 77612/11, stavak 18., 17. ožujka 2022.).

22. S obzirom na prethodno navedeno, Sud smatra da prigovori podnositelja zahtjeva ne upućuju na postojanje povrede prava i sloboda sadržanih u Konvenciji ili njezinim protokolima.

ODLUKA BAZINA protiv HRVATSKE I MEDAK protiv HRVATSKE

23. Stoga se moraju proglasiti nedopuštenima jer su očigledno neosnovani u skladu s člankom 35. stavkom 3. točkom (a) i stavkom 4. Konvencije.

Iz tih razloga Sud jednoglasno

odlučuje spojiti zahtjeve

proglašava zahtjeve nedopuštenim.

Sastavljeno na engleskome jeziku i otpravljeno u pisanom obliku dana 9. srpnja 2026.

Liv Tigerstedt
zamjenica tajnika

Artūrs Kučs
predsjednik

PRILOG

Popis predmeta

Br.	Broj zahtjeva	Naziv predmeta	Podnesen dana	Podnositelj zahtjeva Godina rođenja Prebivalište Državljanstvo	Zastupa ga
1.	36578/22	Bazina protiv Hrvatske	18. 7. 2022.	Jozo BAZINA 1951. Pula hrvatsko	Višnja DRENŠKI LASAN
2.	38154/22	Medak protiv Hrvatske	2. 8. 2022.	Ivica MEDAK 1958. Lekenik hrvatsko	Siniša ŠTIMAC

Prevela prevoditeljska agencija Alkemist

ALKEMIST
European Translation Agency
ALKEMIST STUDIO d.o.o.
Miramarska 24/6, 10 000 Zagreb
OIB: 72466496524